

T. Alkotmánybíróság
1015 Budapest, Donáti u. 35-45
A Székesfehérvári Törvényszék útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 1 9 0 6 - 0 / 2019	
Érkezett: 2019 NOV 29.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet:	3 db

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a *Székesfehérvári Törvényszék 7.Bpkf.274/2019/2. számú végzése* alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg, valamint ennek folytán kérem a *Székesfehérvári Törvényszék 17.Bv.1840/2018/12. számú végzésének* megsemmisítését is és ennek nyomán kérem a bíróság új eljárásának lefolytatását.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

I. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

1) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Alulírott

[REDACTED] lakcím:
[REDACTED] jogi képviselőm útján az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt kártalanítási kérelmet nyújtottam be a **2014. augusztus 2. és a 2018. augusztus 2. közötti** időszak vonatkozásában. Ügyemben a Székesfehérvári Törvényszék elsőfokon a 17.Bv.1840/2018/12. számú végzésében a **2014. augusztus 2. és a 2018. március 19. közötti** időszak tekintetében a kártalanítási kérelmet elutasította arra hivatkozva, hogy egyrészt nem nyújtottam be korábban kérelmet az Emberi Jogok Európai Bíróságához (a továbbiakban: EJEB), illetve ha be is nyújtottam, azt irataimhoz nem csatoltam, ezért a magyar bv. bírói eljárásra benyújtott kérelmem a 2017. január 1. napját megelőző időre vonatkozóan elkésettnek minősül. Az eljáró Törvényszék álláspontja szerint a 2017. január 1. napját megelőző időszak vonatkozásában a kártalanítás érvényesíthetőségének jogvesztő határideje van, ami 6 hónap, függetlenül attól, hogy fogvatartásom nem szakadt meg és a jogsértő körülmények is mindvégig fennálltak, ezért a **2014. augusztus 2. és 2016. december 31. közötti** időszakra vonatkozó kérelmemet érdemi vizsgálat nélkül elutasította. Ezzel az eljáró Törvényszék gyakorlatilag azt mondta ki, hogy a magyar bv. bírói eljárás (azaz a Bv. tv. szerinti kártalanítási eljárás) kötelező előzménye az EJEB eljárás, vagyis, hogy a 2017. előtti időszak tekintetében szükséges az EJEB-hez fordulás és a jogorvoslat kimerítése ahhoz, hogy a magyar bíróság előtt kártalanítást lehessen megállapítani a fogvatartott részére abban az esetben is, ha folyamatosan szabadságvesztését tölti. A végzés ellen védőm útján fellebbezést jelentettem be, ez az álláspont teljes mértékben szemben áll a hatályos jogszabállyal, teljes egészében szembe megy minden eddigi hazai kártalanítási ügyben keletkezett döntéssel és a bírói gyakorlattal. Az EJEB Bírósághoz való fordulás esetén pedig

szintén a 2017. január 1. napját követő 6 hónap a magyar bíróságokon történő érvényesíthetőség határideje. Az eljáró Törvényszék tehát figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy fogvatartásom nem szakadt meg és a jogsértő körülmények is mindvégig fennálltak.

A 2017. január 1. és a 2018. március 19. közötti időszak tekintetében kérelmemet pedig arra hivatkozva utasította el érdemi vizsgálat nélkül az eljáró Törvényszék, hogy álláspontja szerint a panasz folyamatos fennállása esetén a fogvatartottnak háromhavonta folyamatosan új panaszt kell előterjeszteni, vagyis a Bv. tv. 10/A § (6) bek.-t tévesen, a logika és a magyar nyelvtan szabályaival ellentmondóan értelmezik, ami szintén páratlan a magyar bírósági gyakorlatban.

A végzés ellen határidőben fellebbezést terjesztette elő, melyben a következőket adtam elő:

„ 1. A t. eljáró Törvényszék az általam benyújtott kérelemben megjelölt, 2014. augusztus 2. napja és 2016. december 31. napja közötti időszak vonatkozásában elutasította a kérelmet, és így azt csak 2017. január 1. napjától tartotta elbírálnak arra hivatkozással, hogy a fenti időszakra vonatkozó kérelmem elkésett, annak előterjesztésére joghatályosan 2017. június 30. napjáig lett volna lehetőség.

Miután ügyfelem a tárgyi időszakban ad 1. folyamatosan fogvatartott volt, ad2 az EJEH-hez nem nyújtott be korábban kérelmet - melyről az eljárás folyamán egyébiránt kétszer is nyilatkoztunk -, álláspontom szerint ezen időszak érdemi

elbírálásának nincs akadálya. Tévedésből hivatkozott tehát a T. Bíróság a Bv. tv. 436. § (11) bek.-ére mint jogvesztő határidőre, hiszen az az EJEH-es kérelmekhez kapcsolódó jogszabályhely. A Bv. tv. 10/A § (4) bek. első mondata így szól: „A kártalanítás iránti igény attól a naptól számított hat hónapon belül érvényesíthető, amelyen az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények megszűntek.”

2. Ezen felül, a 2017. január 1. napja és 2018. március 19. napja közötti időszak vonatkozásában a kérelmet a t. Törvényszék arra hivatkozva utasította el, hogy álláspontja szerint a panasz folyamatos fennállása esetén a fogvatartottnak minden eltelt három hónap elteltével újabb panaszt kell előterjeszteni.

Álláspontom szerint ez a Bv. tv. 10/A § (6) bek. téves jogértelmezése. A jogszabályhely 3. mondata így szól: „Ha az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmény hosszabb időn át fennáll, három hónapon belül újabb panaszt előterjeszteni nem kell.”. Ebből a mondatból téves, a logika és a nyelvtan szabályainak ellentmondó a T. Bíróság azon következtetésének levonása, hogy három havonta új kérelmet kellene előterjeszteni. A T. Bíróság a kérdéses időszak elutasítását erre a téves jogkövetkeztetésre alapította.

Álláspontunk szerint arra nincs a Bv. Tv.-ben szabály, hogy mikor kell először a 144/B. § szerinti panaszt először benyújtani folyamatos jogszabálysértő körülmények fennállása esetén, jogvesztő határidő van meghatározva csupán, mely a körülmények megszűnésétől számított hat hónap.

Mindezekre tekintettel kérem a t. eljáró Törvényszéket, hogy a benyújtott, az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt kártalanítás megállapítása iránti kérelmemet a kérelmezett teljes időszakra elbírálni szíveskedjék.”

Ezt követően a fent kifejtettekkel egyetértve a *Székesfehérvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 7.Bpkf.274/2019/2. számú végzésével* helybenhagyta a 17.Bv.1840/2018/12. számú végzést.

2) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az Abtv. 27. § b) pontjában, a 30. § c) pontjában és 31. §-ában foglaltakra hivatkozva kijelentem, hogy az ügyben jogorvoslati jogaimat kimerítettem, további, érdemi és hatékony jogorvoslat a magyar jogszabályok szerint részemre biztosítva nincs. Az Abtv. 27. §-ban foglaltaknak megfelelően a támadott döntés, az eljárást véglegesen lezáró, érdemi döntés, mely ellen – az alkotmányjogi panaszt leszámítva – belföldi jogorvoslatnak helye nincs.

Ügyemben a Székesfehérvári Törvényszék elsőfokon 17.Bv.1840/2018/12. számú végzésében egy igen jelentős időszakra nézve a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasította, arra hivatkozva, hogy egyrészt kérelmem elkészt, másrészt háromhavonta újabb és újabb panaszt kellett volna benyújtanom.

A végzés ellen védőm útján fellebbezést jelentettem be, mert álláspontom szerint ez az álláspont teljes mértékben szemben áll a hatályos jogszabállyal, teljes egészében szembe megy minden eddigi hazai kártalanítási ügyben keletkezett döntéssel és a bírói gyakorlattal. Ezt követően a fent kifejtettekkel egyetértve a *Székesfehérvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 7.Bpkf.274/2019/2. számú végzésével* helybenhagyta a 17.Bv.1840/2018/12. számú végzést. Erre tekintettel – mivel így más jogorvoslati lehetőség már nem áll fenn – a T. Alkotmánybírósághoz fordulok.

Az **Ügyrend 26. § (2) bekezdésére** figyelemmel kijelentem, hogy az ügyben felülvizsgálati eljárás nincs folyamatban, arra törvényi lehetőség sincsen.

Perújítást nem kezdeményeztem.

3) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az Abtv. 30. § (1) bekezdése és az Ügyrend 28. § (1) bekezdése alapján nyilatkozom, hogy a Székesfehérvári Törvényszék 7.Bpkf.274/2019/2. számú, másodfokú, jogerős végzését 2019. július 10. napján, elektronikus kézbesítették a jogi képviselő részére, így az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő (az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló bírói döntés közlésétől számított 60 nap) megtartásra került, az alkotmányjogi panasz a törvényes határidőn belül kerül benyújtásra.

4) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az **Abtv. 27. § -ban foglaltakra** hivatkozással kijelentem, hogy az egyedi ügyben való érintettségem megállapítható, mert a kártalanítási ügy elítelt/kérelmezője voltam. Ezt a csatolt ítéletekkel igazolom.

Alulírott [REDACTED] (sz. [REDACTED] lakcím:

[REDACTED] jogi képviselőm útján az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt kártalanítási kérelmet nyújtottam be a **2014. augusztus 2. és a 2018. augusztus 2.** közötti időszak vonatkozásában. Ügyemben a Székesfehérvári Törvényszék elsőfokon a 17.Bv.1840/2018/12. számú végzésében a **2014. augusztus 2. és a 2018. március 19.** közötti időszak tekintetében a kártalanítási kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasította, a **2018. március 20. és 2018. augusztus 2.** közötti időszakra vonatkozóan pedig megítélt részemre 175.500,- Ft-ot. A végzés ellen védőm útján fellebbezést jelentettem be, ezt követően a Székesfehérvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 7.Bpkf.274/2019/2. számú végzésével helybenhagyta a 17.Bv.1840/2018/12. számú végzést.

5) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Sérelmesnek tartom a Székesfehérvári Törvényszék eljárását az egész, Bv.tv szerinti kártalanítás célja tekintetében. Álláspontom szerint a Székesfehérvári Törvényszék 17.Bv.1840/2018/12. számú elsőfokú végzése részben, illetve a 7.Bpkf.274/2019/2. számú, másodfokú végzése nem felel meg a Bv. tv. rendelkezéseinek és céljának, és miután a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezni, így a végzésekben alkalmazott jogértelmezés felveti az alaptörvény-ellenességet.

Különösen méltánytalannak tartom a fenti okra hivatkozással történő részbeni elutasítást arra nézve is, hogy az eljárás már 2018 óta húzódott (szemben az elvileg itt is alkalmazandó Bv. tv. 50.§ (1) bekezdés d) pontja szerinti 15 napos határidővel, még ha az 30 nappal meg is hosszabbodik a Bv.tv. 436.§ (11) bekezdésében foglaltakkal), és ezen idő alatt nagyon kevés tájékoztatást kaptam az ügyről, a fejleményekről, illetve a Budapesti Környéki Törvényszéknek az EJEB-es és nem EJEB-es kérelmekkel kapcsolatos álláspontjáról. A Bv. tv. 10/A. (6) bekezdésében foglaltak szerint: „*Nem róható az elítelt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott terhére, ha rajta kívül álló okból nem tudta a panaszját érvényesíteni.*”, esetemben a panasz korábbi benyújtása a törvényi szabályozás hiányára tekintettel eleve lehetetlen volt, továbbá ezzel együtt semmilyen tájékoztatás, állásfoglalás nem érkezett arról, hogy a 2017. január 1. napjától bevezetésre kerülő Bv.tv módosítása előfeltételként szabná meg az EJEB-hez benyújtott kérelmet egy későbbi, a magyar fórum előtt érvényesítendő kártalanítási eljárás tekintetében.

Megjegyzem, hogy mindeztáig a Székesfehérvári Törvényszéken is egységes volt a joggyakorlat arra vonatkozólag, hogy nem feltétele az EJEB-hez benyújtott kérelem a Bv. tv

szerinti kártalanítási eljárásnak, így ezen éles váltás veszélyes a jogbiztonság szempontjából is, kiszámíthatatlanná teszi az ítélkezést a hasonló ügyekben.

Másodsorban pedig az eljáró Törvényszék azon álláspontja, hogy a panasz folyamatos fennállása esetén a fogvatartottnak minden eltelt három hónap elteltével újabb panaszt kell előterjeszteni szintén nem felel meg a Bv. tv. rendelkezéseinek és céljának, és miután a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezni, így a végzésekben alkalmazott jogértelmezés felveti az alaptörvény-ellenességet.

Álláspontom szerint ez a Bv. tv. 10/A § (6) bek. téves jogértelmezése, a jogszabályhely 3. mondata így szól: „*Ha az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmény hosszabb időn át fennáll, három hónapon belül újabb panaszt előterjeszteni nem kell.*”. Ebből a mondatból téves, a logika és a nyelvtan szabályainak ellentmondó a T. Bíróság azon következtetésének levonása, hogy háromhavonta új kérelmet kellene előterjeszteni. A T. Bíróság a kérdéses időszak elutasítását erre a téves jogkövetkeztetésre alapította.

Nincs a Bv. Tv.-ben szabály arra, hogy mikor kell először a 144/B. § szerinti panaszt először benyújtani folyamatos jogszabálysértő körülmények fennállása esetén, jogvesztő határidő van meghatározva csupán, mely a körülmények megszűnésétől számított hat hónap.

II. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

1) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Az Alaptörvény **B. cikk. (1) bekezdésében** foglalt jogállamiság követelménye.

Az Alaptörvény **I. cikkben** foglalt, az alapjogok korlátozhatóságának követelménye

Az Alaptörvény **II. Cikkben** foglalt, emberi méltósághoz való alapjog érvényesülésének követelménye.

Az Alaptörvény **III. cikk (1) bekezdése**, mely szerint senkit sem lehet kínzásnak, embertelen, megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek alávetni.

Az Alaptörvény **E Cikk (1) bekezdése** szerinti, a jogbiztonság alkotmányos követelménye.

2) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Ahogy azt fentebb is jeleztem, álláspontom szerint a Székesfehérvári Törvényszék 7.Bpkf.274/2019/2. számú, másodfokú végzése nem felel meg a kártalanítás jogintézményéhez kötődött céloknak, és miután a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezni, így Székesfehérvári Törvényszék a 17.Bv.1840/2018/12. számú elsőfokú, valamint a 7.Bpkf.274/2019/2. számú másodfokú végzésben alkalmazott jogértelmezés felveti az alaptörvény-ellenességet.

A Bv. tv 2017. évi módosításával bevezetett kártalanítás jogintézménye éppen az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdésének – és ezzel együtt a már írt Emberi Jogok Európai Egyezménye 3. cikkének – megsértését kellene, hogy ellensúlyozza. Alapvető cél kellene, hogy legyen a már

elszenvedett jogsérelem kompenzálása, a Bv. tv.-ben megfogalmazott szabályok keretei között – természetesen figyelembe véve a módosító törvény Indokolásában foglaltakat is, hiszen így tud érvényre jutni a jogalkotó valódi akarata, és így lesz vélhetően összhangban a preambulumban megfogalmazott céllal és az Alaptörvénnyel. Utólagosan kialakított, minden korábbi – és az Indokolásban megfogalmazott – jogértelmezéssel szembemenő joggyakorlat, melynek eredményeként rendkívül sok kártalanítási kérelem elutasítható – egyáltalán nem szolgálja a jogintézmény célját, sem az Alaptörvényben megfogalmazott jog érvényre juttatását, és a jogbiztonságot is veszélyezteti. Ehhez társul az eljárás jelentős elhúzódása, amely pedig a tisztességes eljáráshoz való alapjogot sérti.

A 7.Bpkf.274/2019/2. számú végzés Indokolásában a Székesfehérvári Törvényszék másodfokon eljáró tanácsa helybenhagyta az elsőfokú végzést. Megbízom tájékoztatása szerint ő végig túlsúfolt körülmények között volt, amely állapot folyamatosan fennállt, tehát a kérelem benyújtásakor is, és a Bv. tv. módosításának hatályba lépése előtt is. Sajnos a kimutatást a zárkakimutatást a mai napig nem kaptam meg a Törvényszéktől.

Álláspontom szerint maradéktalanul eleget tettem a Bv. tv. kártalanítási eljárásra vonatkozó rendelkezéseinek, a kérelem teljesen szabályszerűen került benyújtásra. A megjelölt 10/A. § (5) bekezdése csupán annyit ír az EJEB tekintetében, nyilatkozni kell arról „*hogy az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott javára az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) kártérítésre kötelezte-e az államot*”, de ennél több feltételt nem támaszt ezzel kapcsolatban. Tehát semmiképpen sem jelöli meg, mint előzményi eljárást, jogorvoslatot, melyet ki kell meríteni, hogy a 2016. december 31. előtti időszak is elbírálható legyen a magyar bv. bírói eljárásban. A 10/A. § (6) bekezdése szerinti 144/B.§-ban meghatározott panasz is hiánytalanul benyújtásra került, így ez a feltétel is teljesült (ahogyan azt a t. eljáró Törvényszék is elismerte a 17.Bv.1840/2018/12. számú végzésében).

A Bv. tv. a következőről rendelkezik az átmeneti rendelkezések között (ahogyan azt a Törvényszék is idézte):

„436. § (10) ... 10/A. § szerinti kártalanítási igény benyújtására az az elítélt és egyéb jogcímen fogvatartott IS jogosult,

- a) akinek az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülményekből eredő sérelme a módosítás hatálybalépése előtt egy éven belül szűnt meg*
- b) aki az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt az EJEB-hez nyújtott be kérelmet, ha a kérelmet az EJEB a módosítás hatálybalépésének napjáig nyilvántartásba vette, kivéve, ha a fogvatartott az EJEB-hez címzett kérelmét 2015. június 10. napját követően nyújtotta be ÉS a kérelem benyújtásakor a jogsértés megszűnésétől számítottan több mint hat hónap telt el.”*

A fentiekből is megállapíthatóan a Bv. tv. világosan és egyértelműen fogalmaz, amikor a kérelem benyújtására jogosultak körét meghatározza, és ebben nincs olyan kitétel, hogy bármilyen időszak vonatkozásában kifejezetten szükséges, sőt kötelező lenne azt megelőzően az EJEB-hez fordulni kártalanítási kérelemmel. Éppen fordítva van, az új szabályozás

következtében a hazai jogorvoslati lehetőségek kimerítése szükséges és csak azt követően lehet kérelemmel élni az EJEB előtt.

Azonban értelemszerűen, mivel a Bv. tv. 2017. január 1. napja előtt nem tette lehetővé a hazai fórumok előtt a kártalanítás igénylését, ezért aki ilyen kérelemmel élt, annak szükségképpen az EJEB-hez kellett fordulni, mivel nem volt más fórum erre. Amikor azonban változott a Bv. tv. természetesen minden jogosulti kört le kellett fedni az új szabályozással, így értelemszerűen bekerültek azok is ebbe a körbe, akik korábban már adtak be EJEB-hez kérelmet (ezzel jogalapot teremtve a hazai eljárásra is) **és azok IS, akik nem** – hiszen mindenképpen hátrányos helyzetet eredményezett volna, ha az EJEB-hez benyújtott kérelemhez, mint kötelező előzményhez kötik a magyar fórum előtti kártalanítás lehetőségét. Az EJEB-es kérelmek és eljárások nagy száma, a pilot ítélet (Varga és mások kontra Magyarország) eredményezte a Bv.tv. módosítását, azonban ez semmiképpen sem jelenti azt, hogy csak EJEB-es kérelemmel lehetne kártalanítási eljárást benyújtani egy olyan időszakra, amely magában foglalja a 2017. január 1. napja (vagy 2016. december 31. napja) előtti időszakot. Álláspontom szerint tehát teljesen téves a t. eljáró Törvényszék azon megállapítása és levezetése, mely szerint a kérelmem elkészült a 2018. március 19. napig terjedő időszak tekintetében, tekintve, hogy is folyamatosan szabadságvesztésemet töltöm. A háromhavi kötelező panaszbeadást pedig a Bv. tv. egyáltalán nem írja elő, csupán arról rendelkezik a Bv. tv. 10/A § (6), hogy három hónapon belül semmiképpen nem kell új kérelmet előterjesztteni, háromhavonta van rá lehetőség, de ez nem feltétele a hosszabb ideig fennálló jogsértő körülmények érvényesíthetőségének.

Hivatkozom továbbá a T/12179. számú törvényjavaslat a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény és ehhez kapcsolódóan más törvények módosításáról 22.§-hoz fűzött indokolás következő mondatára: „Értelemszerűen a módosítás az átmeneti rendelkezések között a múltban bekövetkezett sérelmek esetére a **panasz benyújtásnak feltételét mellőzi**, mivel az csak az adott ügyben még fogva lévő esetében és a törvény hatálybalépésétől kezdődően a jövőre nézve értelmezhető.” A 10/A. § (6) bekezdése szerinti 144/B.§-ban meghatározott panasz hiánytalanul benyújtásra került, így ez a feltétel teljesült, azonban ez nem jelenti azt, hogy az ezt megelőzően keletkezett sérelmeket ne kellene elbírálni, hiszen az hátrányos helyzetet teremt, mivel a múltban nem volt lehetőség a panasz benyújtására, de ezzel együtt egy előzetes EJEB eljárás sem volt előfeltételként meghatározva. A törvényben csak az EJEB eljárások magyar bírói fórumon történő érvényesíthetőségének van jogvesztő határideje, ami nem azt jelenti, ahogy aki időközben szabadult, annak a magyar bíróság felé és be kellett adni az EJEB-es kérelmét 2017. június 30-ig, mert így lehet jogalapként tekinteni csak az EJEB-es kérelemre, azonban ha valaki nem hivatkozik rá, vagy nem adott be kérelmet az EJEB felé és fogvatartása folyamatos, akkor a 2017. előtti időszak elbírálásának nemhogy nincs törvényi akadálya, de a bíróság köteles is egyben érdemben vizsgálni azt, ráadásul azzal, hogy a **3154/2019. (VII. 3.) AB határozat** értelmében a 2017. január 1-jét megelőző időszakot a bíróság az esetleges jogsértő körülmények megszakadására való **tekintet nélkül** köteles vizsgálni.

A hivatkozott AB határozat IV. részének [33] bekezdése a következőket állapítja meg:

„[33] A jogalkotó a Bvtv. Átmeneti rendelkezéseinek Módtv. általi kiegészítésével a kártalanítási igény lehetőségét kiterjesztette - mások mellett - azokra az elítéltekre, illetve az egyéb jogcímen fogvatartottakra is, akiknek az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülményekből eredő korábban bekövetkező sérelme a módosítás hatálybalépése előtt egy éven belül megszűnt [lásd: Bvtv. 436. § (10) bekezdés a) pont]. E különleges esetekre a kártalanítás általános szabályaihoz képest bizonyos körben - értelemszerűen - eltérő rendelkezések megállapítására volt szükség, így a jogalkotó egyértelművé tette, hogy utóbbi esetkörben az igény benyújtására nyitva álló jogvesztő határidő egységesen a módosítás hatálybalépésének időpontjától, azaz 2017. január 1. napjától kezdődik. Ezenkívül ezekben az esetekben - magától értetődően - nem előfeltétele a kártalanítási igény bejelentésének a korábban említett és kizárólag a módosítás hatálybalépésével egyidejűleg megteremtett panaszlehetőség kimerítése sem [lásd: Bvtv. 436. § (11) bekezdés].”

Továbbá „[37] 4.2. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Bvtv. 10/A. § (4) bekezdés utolsó mondata nyilvánvalóan az új kártalanítási jogintézmény hatálybalépését - azaz 2017. január 1. napját - követően előforduló megszakadási körülmények tekintetében alkalmazandó. Ez a jogszabály szövegéből is egyértelműen következik, hiszen az értelmező rendelkezés alkalmazási körét egyértelműen a 10/A. § (4) bekezdés - a rendelkezés szóhasználata szerint: "[e] bekezdés"- vonatkozásában állapítja meg.

[38] A Bvtv. indítványozóra irányadó átmeneti szabályai, így a 436. § (10) és (11) bekezdései azonban nem tartalmazzák a fenti, megszakadásra vonatkozó előírást, sőt, kifejezetten rögzítik, hogy a jogvesztő határidő 2017. január 1. napjától indul (vesd össze: 3295/2018. (X. 1.) AB határozat, Indokolás [28]).

[39] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy a másodfokú bíróság - az átmeneti rendelkezéseket figyelmen kívül hagyva - a Bvtv. 10. § (4) bekezdésének alkalmazásával olyan körülményt értékelte az indítványozó terhére, amelynek 2017. január 1. napját megelőzően nem tehetett eleget. Magától értetődő ugyanis, hogy a fentiekben említett időszakban még nem is létező jogintézmény vonatkozásában előírt kötelezettség (igényérvényesítési határidő) betartása fogalmilag kizárt a jogintézmény hatálybalépését megelőzően.”

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

1) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Nyilatkozom, hogy nem kezdeményeztem a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

2) Az Abtv. 30. § b) pontjában foglaltakra hivatkozva kijelentem, hogy a panaszban felvetett konkrét alkotmányossági problémát az Alkotmánybíróság – legjobb tudomásom szerint – sem a konkrét ügyben, sem absztrakt vizsgálat keretében) érdemben nem vizsgálta és nem bírálta el.

3) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

Az **Abtv. 51. § (1) és (3) bekezdése**, valamint az **Ügyrend 25. § (5) bekezdése és 27. § (1) bekezdése** alapján a jogi képviseletet ügyvédi meghatalmazással igazolom; benyújtás során a jogi képviselő az **Ügyrend 27. § (4) bekezdésében** foglaltak szerint járt el.

4) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

Az adatkezelés körében úgy nyilatkozom, hogy az indítványozó nem közszereplő, nem járul hozzá adatai nyilvánosságra hozatalához, hozzájárul azonban az indítványában foglalt jogilag releváns tények, adatok és körülmények nyilvános közléséhez.

5) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

Meghatalmazás

Székesfehérvári Törvényszék 7.Bpkf.274/2019/2. számú, másodfokú végzése

Védőm fellebbezése

Székesfehérvári Törvényszék 17.Bv.1840/2018/12. számú végzése

Székesfehérvári Törvényszékhez benyújtott kérelem

Kelt: Budapest, 2019. szeptember 27.

Dr. FAHIDI

képv.: dr. Fahidi Gergely, ügyvéd

h. dr. Lőrincz Éva Veronika alkalmazott ügyvéd

